

MOZAIKA

PIONÝRA

6

ÚNOR
2020

PRO VÝTVARNÍKY
A FOTOGRAFY
JE I ZIMA
BAREVNÁ

JAK
NA VÝTVARKY
V ODDÍLE

ROZHOVOR (4)

JAK UDĚLAT
DOBŘE FOTKY

RADY A TIPY (6)

PRAVIDLA PRO
POKROČILÉ II

DODGEBALL (14)

SLAVÍME 30 LET PO SVÉM!
20. 1. 1990 BYLA OBNOVENA SAMOSTATNÁ
ČINNOST PIONÝRA.

PIONÝR

MELODIE 2019/2020 VE FINÁLE

V sobotu 18. ledna se v českobudějovickém divadle U Kapličky konal již XXIV. ročník republikového finále Pionýrského Sedmikvítku v oblasti Melodie.

V porotě zasedli kapelník skupiny Spolektiv a zakladatel „Večerů S“ Jaroslav Hnízdil, zpěvák, klavésák a rytmik kapely Mince Vojtěch Zeman a několikanásobná účastnice RF Melodie a sboristka Karolína Levá. Porota hodnotila celkem 34 soutěžních vystoupení v osmi kategoriích a musíme potvrdit, že mnohdy neměla rozhodování lehké. V závěru soutěže se všichni porotci shodli na tom, že úroveň všech letošních soutěžících byla opravdu dobrá. Na stránkách melodie.pionyr.cz se můžete ve výsledkové listině podívat, jak to celé dopadlo. O překvapení soutěžního dne se postarala kapela Drakoni z Pionýrské skupiny Čestice-Podlesáci, která sklídila za svůj neotřelý soutěžní počín obrovský potlesk publika a od poroty zvláštní ocenění. V této kapele byli také dva nejmladší účastníci soutěže. A když vám ještě prozradíme, že jejich vystoupení nemělo daleko k punkrocku, určitě budete litovat, že jste je neviděli na živo.

Republikové finále Melodie pořádala Jihočeská krajská organizace Pionýra ve spolupráci se členy Pionýrské skupiny Zliv – PO Zahájí, Pionýrské skupiny Čestice-Podlesáci a Pionýrské skupiny Kájov. Všem, kteří přispěli k pohodovému průběhu republikového finále, moc děkujeme a už teď se těšíme na příští ročník.

Anička

ZPĚT DO OBVYKLÝCH KOLEJÍ

...pokud ovšem něco jako obvyklé koleje v našem spolku – a navíc v tomto roce – vůbec existuje. © Minulé vydání bylo už od titulní strany neobvyklé, výrazně se v něm promítalo 30. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra, které letos slavíme. Tahle Mozaika se vrací ke své zaběhlé podobě. Jako vždy tu najdete stálé rubriky (např. Dodgeball nebo Makáme na sobě), ale i zcela aktuální zprávy, které tentokrát přibýly těsně před odesláním do tiskárny. Například Pionýrský Sedmikvítek Melodie (18. 1., České Budějovice) obsadil hned první dvě strany, dále najdete také krátkou zprávu z vyhlášení soutěže Brána k druhým (17. 1., Praha). A samozřejmě se celým vydáním (včetně části pro vedoucí a pracovních listů pro děti) vine jednotící téma, kterým je výtvarná činnost, focení a také masopustní průvody a masky. Za celou redakci vám přeju fajn počtení. ☺

Jakub

ZAŽEHNĚME OHNĚ!

Připomínáme jednu z kvapem se blížících součástí oslav 30. výročí obnovení samostatné činnosti Pionýra. V sobotu 21. 3. 2020 v 16.30 na co nejvíce místech po celé republice pionýři zapálí ohně (velké, malé, slavnostní, buřtáky...). S Agenturou Dobrý den je dojednána pokus o vytvoření nového českého rekordu, takže když se budeme snažit, bude název Pionýr v České knize rekordů. © Své ohně co nejdříve zadejte do společného celopionýrského přehledu – stačí si otevřít Přihlašovnu a vyplnit pár kolonek. ☺

KALENDÁRIUM | nabídkový plán akcí a soutěží

31. 1.–2. 2. 2020	Ledová Praha , Praha, Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
1. 2. 2020	Koncert Děti dětem , Praha, Nadace Dětem 3. tisíciletí, Pionýr
29. 2. 2020 *	RF Pionýrského Sedmikvítku – Clona , Plzeň, PIKOP
29. 2. 2020 *	RF Pionýrského Sedmikvítku – Výtvarná činnost , Holešov, PS Dr. Mirko Očadlíka, SVČ TYMY
20. 3. 2020*	Soutěž technických dovedností , Holešov, PS Dr. Mirko Očadlíka
21. 3. 2020	RF Pionýrského Sedmikvítku – Divadlo , České Budějovice, JČKOP
21. 3. 2020	Zažehneme ohně (společné zapálení ohňů) , celá ČR, PS/KOP/Pionýr
28. 3. 2020	27. ročník O Putovní pohár Zlaté Růže , Jindřichův Hradec, JČKOP
28. 3. 2020	RF Pionýrského Sedmikvítku – Výtvarná činnost – slavnostní vyhlášení výsledků , Holešov, PS Dr. Mirko Očadlíka, SVČ TYMY
15. 4. 2020*	RF Pionýrského Sedmikvítku – Literární část , Kroměříž, OZKOP
17.–19. 4. 2020	Kamínka , Trutnov, Pionýr
18. 4. 2020	Soutěž technických dovedností – slavnostní vyhlášení výsledků , Holešov, PS Dr. Mirko Očadlíka, SVČ TYMY
25. 4. 2020	Český pohár v ringu , Mladá Boleslav, PS Restart
7. – 10. 5. 2020	Airsoftový víkend , Mařenice, PS Hrádek
22.–24. 5. 2020	RF Pionýrského Sedmikvítku – Dětská Porta , Kroměříž, OZKOP
5.–7. 6. 2020	RESET – Republikové setkání pionýrských oddílů , Brno, JmKOP
9.–14. 8. 2020	Rukodělná LTŠ na Zelené Lhotě, pořadatel PIKOP
4.–6. 9. 2020	MOK – „Malá“ obsahová konference , Vysočina, Pionýr
28. 11. 2020	Společenské setkání , Praha, Pionýr

*Uzávěrka pro zasílání soutěžních prací

MOZAIKA PIONÝRA – vydává Pionýr, z. s. pro svou vnitřní potřebu. | Uzávěrka tohoto čísla: 1. 1. 2020 (1. den předchozího měsíce) | Kontakty: Pionýr, Senovážné nám. 977/24, Praha 1, PSČ 116 47, tel.: 234 621 299; 777 248 720; fax: 224 215 101; e-mail: mozaika@pionyr.cz. Aktuální informace o spolku Pionýr poskytujeme též na internetu: www.pionyr.cz. | Textové příspěvky přijímáme ve formátech souborů .doc nebo .rtf, foto v dostatečném rozlišení pro tisk (300 ppi – pro použití v tisku ve velikosti 1 : 1). | Odpovědný redaktor: Jakub Kořínek. Grafická úprava: Tereza Trojanová. | Tisk: BOFTISK Nymburk. | Distribuce: Postservis. | V evidenci periodického tisku evidováno pod číslem MK ČR E11046, ČÍSLO ISSN 1213-4686. | Vydáno díky finanční podpoře Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Zpravodaj je neprodejný.

MOZAIKA 6/2020

Foto na titulu: Matěj Zíka Pionýrský Sedmikvítek – Melodie	1
Pionýrský Sedmikvítek – Melodie	2
Jak na výtvarky v oddíle	4–5
Jak udělat dobré fotky	6
Jak Paša vidí Pionýr za 10 let?	8
Makáme na sobě	10
Pro vedoucí	
Pro děti	
oddílů a klubů	
Fénix – rozhovor	11
Pionýrská metoda – Hry a praktické činnosti SPTO – Spojují nás rituály	12
Projekt Zlepšovadlo	13
Dodgeball – pravidla pro pokročilé II.	14
RESET – Znáte Brno z odvrácené strany?	15
Kaleidoskop	16
Aktuality	18
Sami o sobě	19
Tvořím, tvoříš, tvoříme	20

OD PAPÍRU K TERAOTĚ ANEB JAK NA VÝTVARKY V ODDÍLE

Někde se výtvarným aktivitám vedoucí věnují spíš okrajově, pro jiné je to součást života oddílu. Pro Marcelu z PS Chropyně i Markétu z PS Jince platí jednoznačně druhá varianta. V rozhovorech prozrazují, jak výtvarky zařazují do oddílové činnosti, co s dětmi vyrábějí, a hlavně, jak s výtvarkami v oddíle jednoduše začít.

DÍLNIČKY PRO DĚTI I MAMINKY

Jak výtvarné aktivity zařazujete do oddílové činnosti?

My děláme pravidelně na skupině dvakrát do měsíce tvořivé dílničky a vypadá to, že je od ledna budeme dělat ještě častěji, protože se nám podařilo získat nové prostory na tvořivou dílnu, kde se budou dělat otevřené tvořivé dílničky. Do teď jsme tvořili v klubovně a vždy jsem musela všechny věci přinést a pak zase odnést.

Jak vaše dílničky probíhají?

Výtvarky máme v rámci oddílu jednou za měsíc děláme jednodušší věci a pak organizujeme velké, tří až čtyřhodinové tvořivé dílny, kde vyrábíme všechno možné – malujeme na textil, děláme různé dekorování textilu, svíčky, mýdla, klasické vánoční věci jako věnce, perníčky, na jaře pletení košíčků, u kterých se děti učí s pedigem, zkoušeli jsme i proutí, korálky,

šperky... Od loňského roku jsme dílničky měli rozdělené na dvě věkové kategorie, od první do třetí třídy a pak pro starší holky, plánujeme ale i dílničky pro předškoláčky a maminky na večery. Dílničky byly vždy otevřené i pro veřejnost, i když přednostně

tam chodily naše děti, protože to viděly na nástěnce jako první. Do budoucna bych chtěla sehnat i modeláře, aby byly podobné nabídkové dílničky i pro kluky na modelování.

A protože jsem tíhla k tvořivým věcem, napadly mě dílničky, a ty maminky, co mi pomáhají s oddílem, souhlasily a začaly mi s tím také pomáhat. Navíc jsem 15 let dělala účetní na ústředí, a účetní často mívají něco, kam utečou. A pro mě je únikem vyrábění.

Jak s výtvarkami v oddíle začít a co byste doporučila vedoucím?

Já si myslím, že dneska je toho hrozně moc. Já jsem si dřív kupovala časopisy, objevovali jsme první e-shopy. Dneska je toho tolik, že už se dá vybírat a přebírat. Ale určitě ať začnou s jednoduchými věcmi a ať se toho nebojí. Těch námětů na ty úplně obyčejné věci, které dětem udělají radost, je hodně. Není třeba hned začít se složitou technikou, stačí něco jednoduchého, něco poskládat, složit. Je úžasné vidět, jakou

„ JE ÚŽASNÉ VIDĚT, JAKOU RADOST MAJÍ MALÉ DĚTI, KDYŽ POSKLÁDAJÍ ČTYŘI KOUSKY PAPÍRU A MAJÍ Z TOHO ZVÍŘÁTKO. “

Jak jste se k tomuhle zaměření dostali?

Já jsem z PS Záře a tam jsme takové otevřené akce dělali běžně. V Jincích, kam jsem se přestěhovala, sice je také pionýrský skupina, ale věnovala se jen šachům. Všechno to začalo tím, že mě místní mamky, ke kterým jsem se přidala v mateřském centru, protože jsem tady nikoho neznala, ukecaly, abych tu založila oddíl. Časem, když jsem se tu rozkoukala a oddíl se v pohodě rozeběhl, tak jsem přemýšlela, co ještě dalšího by se dalo dělat.

radost mají malé děti, když poskládají čtyři kousky papíru a mají z toho zvířátko.

Kde vedoucí mohou hledat inspiraci k vyrábění

Já standardně lovím na Pinterestu. Tam zadáš a vylovíš si mraky krásných nápadů a námětů, takže podle toho jim třeba uděláme ukázky, nebo jim je vytisknu, pak jim je tam pověším, aby měli inspiraci.

Markéty Fraitové se ptala Tířis

TIP: KYTIČKY ZE ŠÍŠEK

Co potřebujeme

- suché nejlépe borové šišky
- tempery nebo akrylové barvy
- zahradnické nůžky
- štětec

Postup

1. Ze suché šišky vyštípejte nůžkami několik plátků – začněte u špičky a postupujte směrem dolů, až vznikne „střed s okvětními lístky“.
2. Pak vezměte štětec a barvy a vybarvěte podle chuti.
3. Takto vyrobené kytíčky můžete přidělat na drátky či přilepit na různý podklad.

VÝTVARKY JAKO STÁLÁ SOUČÁST ŽIVOTA ODDÍLU

V minulé Mozaice jsme se dočetli, že jste si vyrobili moc hezkou novoročenku a přihlásili ji do soutěže. Jak jste dopadli?

Porota z městského úřadu nakonec rozhodla, že nedokáže vybrat jednoho vítěze a ocenila úplně všechny. Všichni jsme tak dostali drobné odměny pro děti a u nás v oddíle jsme odměnili ty, kteří se na výrobě PFka podíleli.

Výroba vlastní „péefky“ ale nebyla jediná vaše výtvarná aktivita. Jakým se ještě věnujete a proč?

Začínali jsme s papírem a terakotou, protože nejde s dětmi dělat hned složité výtvarné aktivity. Učíme děti rozvíjet prostorovou představivost, u mladších prací s plastelínou, u starších například s terakotou. Pak se dá třeba přejít ke keramické hlíně, pokud na to člověk má prostor a možnosti. Nicméně na začátku se děti učily pracovat s papírem, stříhaly, různě skládaly, lepily, aby to nebylo upatlané, a podle zručnosti dětí jsme postupně zařazovali i další výtvarné techniky např. enkaustiku, fimo, smršťovací fólii, powertex a různě nabalujeme další techniky.

Jak výtvarky zařazujete do oddílové činnosti?

Výtvarným aktivitám se nevěnujeme každou schůzku, ale třeba jednou do měsíce. Obvykle je to tematické, velikonoční, vánoční, ke Dni matek atd. Jinak jsme normální oddíl, který dělá turistiku, sporty, techniku nebo přírodovědu. Ani když je hlavní náplní výtvarka, netvoříme celou schůzku, ale třeba jen půl hodiny. Na složitější výtvarné techniky máme sobotní výtvarné dílny, kde už si děti vyberou,

jestli tuto aktivitu chtějí nebo nechtějí dělat. Ale i u těchto výtvarných dílen máme ještě připravenou nějaké menší hru pro zpestření.

Na dílnách jsou mladší i starší děti dohromady?

Ano, je to pro různé věkové skupiny a vybírám aktivity tak, že menší dělají něco jiného než ti větší, nebo mají zjednodušené postupy. Mladší děti dostanou šablonu, podle které si tvary obkreslí, větší si ji vytvoří sami. Pokud starším dětem všechno nachystáme, tak je to přestane bavit, potřebují se realizovat.

Proč výtvarné aktivity do činnosti zařazujete?

Rozvíjí to dětskou fantazii a smyslové vnímání, jemnou motoriku, prostorové vidění, učí se pracovat s různými materiály a učíme je i úspornosti. Např. pokud dostanou papír, tak nebudou vystříhat od prostředka.

musí vědět, jak se to dělá, kolik času to zabere, aby si práci dokázal rozplánovat a připravil správný materiál. Někdy si něco vymyslíš a pak zjistíš, že lepidlo, které jsi měl nachystané, nefunguje. Navíc je potřeba ukázat dětem vzorek, nejde jim jen říkat, co budou tvořit. Děti potřebují vidět konečný výrobek.

„ POKUD STARŠÍM DĚTEM VŠECHNO NACHYSTÁME, TAK JE TO PŘESTANE BAVIT, POTŘEBUJÍ SE REALIZOVAT. “

Výtvarné aktivity zařazujeme i na krajských akcích 14+, i když okrajově. I tato věková kategorie se snaží výtvarně tvořit proto, že některé výtvarné techniky můžou přenést dál do svého oddílu. Vyzkouší si aktivitu a zjistí, že je to jednoduché a že i v jejich oddíle to mohou dělat. Navíc už mají vzorek.

Co bys doporučila vedoucím, kteří chtějí s výtvarkami začít?

Než něco začnu dělat s dětmi, musím si to sám vyzkoušet. Vedoucí nebo instruktor

Kdybys měla vybrat dvě výtvarné aktivity, které může vyzkoušet kterýkoliv vedoucí, které by to byly?

Doporučila bych práci s papírem a s hmotou, aby se děti učily a rozvíjely prostorovou představivost. A je úplně jedno, co z toho budou dělat. Pokud se naučí s tímto materiálem pracovat, můžou navazovat na další výtvarné aktivity. Papír, plastelína a terakota jsou dostupné pro všechny, jak finančně, tak si je koupíš v každém papírnictví.

Marcely Hrdličkové se ptala Tířis

TVOŘÍTE? MOHLO BY SE VÁM HODIT...

Baví tě tvoření? Hledáš inspiraci na netu? Zkus kromě provařeného Pinterestu zabrousit na www.davona.cz. Sice je to obchod s výtvarnými potřebami, ale na svých stránkách nabízí také výtvarné nápady, návody a tipy na projekty a kurzy. Další tipy na tvoření s nejmladšími můžeš najít na www.sikovny-cvrcek.cz, různé techniky jsou popsány také na www.kreativni-tvoření.info, www.zazen-nudu.cz nebo i dalších stránkách. Zkrátka internet je toho plný. Jestli máte jiné zajímavé tipy, podělte

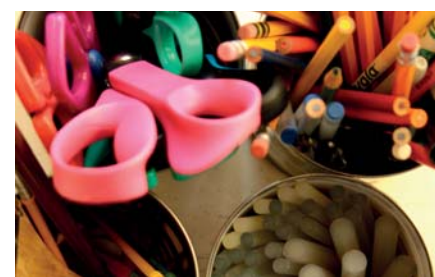
se o odkaz třeba na facebookové skupině Pionýr (official).

CHCEŠ SE NAUČIT NĚCO NOVÉHO?

Sleduj, jestli na vaší KOPce nepořádají nějaký výtvarný nebo rukodělný kurz. Plzeňská krajská organizace pravidelně pořádá letní táborovou školu zaměřenou na výtvarné a rukodělné činnosti. Je to týden, kdy načerpáš inspiraci na aktivity za málo korun,

ale vyzkoušíš si i finančně nebo materiálně náročnější techniky.

Anička

JAK UDĚLAT DOBRÉ FOTKY

Naučit se dobře fotit podle jednoho článku není možné. Stejně jako se člověk nenaučí plynně číst po přečtení jediné čítanky. Lze získat jen dobrý základ, který se bude rozvíjet tréninkem. Tento základ se vám zde pokusím předat.

Lidstvo udělalo v oblasti tvorby obrázků za poslední století ohromný pokrok. Od „mokrého fotografického procesu“, který od fotografa vyžadoval tahat s sebou na výlety mnoho lahviček chemikálií a stan z neprůsvitného plátna, přes černobílé zrcadlovky, které k obsluze potřebovaly komplexní znalost optiky a externí expozimetr, či přes barevné kompaktní automaty se foťák zdigitalizoval a každému nenápadně vkradl do kapsy schovaný na zadní straně mobilního telefonu. A stejně jako s rozšířením písma bylo třeba rozšířit mezi lidi znalosti gramatické, je třeba pro plnohodnotné využití všudypřítomných fotoaparátů základní znalost fotograficko-estetická, aby se člověk z nevědomosti nedopouštěl chyb, které mají ve vyznění stejnou hodnotu, jako chyby gramatické. Vždyť co je obrázek jiného než forma komunikace, jiná forma jazyka. A tento jazyk má také své zákonitosti, stejně jako čeština. Každý z nás ho podvědomě ovládá, obdobně jako rozumí češtině, ale psát jím se musí teprve naučit.

ZÁKLADNÍ KATEGORIE VE FOTOGRAFII

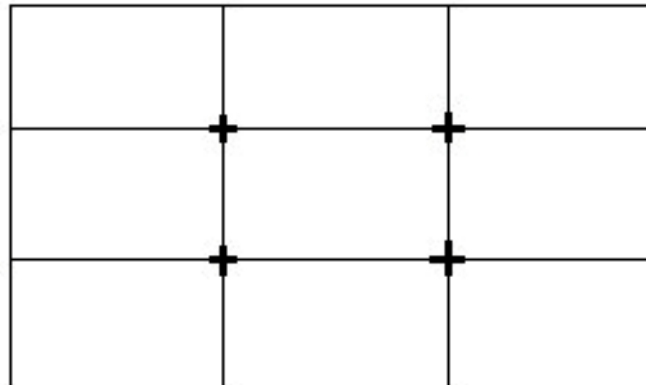
Pro jednodušší pochopení je třeba rozlišit na fotografii dvě věci. Jednak, co a kde je na fotografii zachyceno. Rozmístění předmětů a jejich vzájemná souvztažnost se nazývá kompozice.

Dále, jak je fotografie pořízená, jak moc světla se na ní dostalo. Způsob zachycení se nazývá expozice a je vlastní pouze pro fotografii. A protože se o tuhle část focení za naprostou většinu z nás starají automaty, nebudeme se jí přímo na stránkách Mozaiky podrobně věnovat. Ti z vás, kdo si o expozici chtějí přečíst, najdou rozšířenou verzi tohoto článku v elektronické Mozaice (mozaika.pionyr.cz).

KOMPOZICE – ESTETICKÁ STRÁNKA FOTOGRAFOVÁNÍ

Kompozice je souvztažnost zachycených objektů. Netýká se jen fotografie, ale všech obrazů, soch a objektů v prostoru obecně. Pravidla kompozice vychází z estetiky, chápání krásy a harmonie. Základy jejich popisu můžeme vystopovat do starověkého Řecka a dále (což znamená, že se jedná o jazyk starší, než je čeština). Vychází z přírodních zákonů členění věcí (viz ulita loděnky, okvětní plátky květů atp.) a je spojnicí lidské komunikace s přírodou. Dále její zákony popsali učenci v renesanci a uplatňují

je malíři, sochaři, architekti, filmaři a další umělci dodnes. Základem je zlatý řez. Jedná se o poměr (1:1,618...), který je pro lidské oko estetický. Proč přesně tomu tak je, nechme na matematicích, filosofech, psychologích a sociologích. Ostatně, pokud to někoho zajímá, vyhledejte si na internetu „zlatý řez“ a pusťte se do čtení. Pro nás je důležité, že funguje a jak ho zjednodušeně aplikovat. Zjednodušená aplikace se pro nás v případě fotky jmenuje pravidlo třetin a vypadá takto:

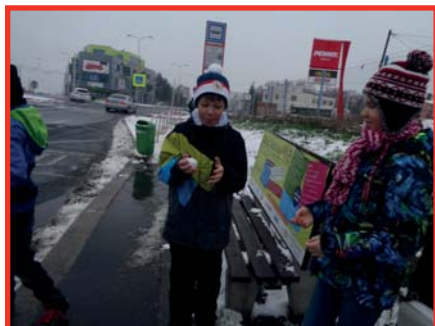

Tato mřížka je zpravidla k zobrazení přes náhledový monitor foťáků a fotografických aplikací telefonů. Když si ji zobrazíte, může být vodítkem pro vytvoření dobré fotografie. Stejně jako objekty scény (Místa, kam chcete na fotce směřovat pozornost diváka – oči, hlava postavy, okna domů atp.) je vhodné umístit právě do míst, kde se linie kříží, a rovné linie na fotografii (obzor, svislice stěn domů atp.) umístit podél čar.

Pro obsah fotografie je nutné vybrat vhodný formát (tvar a velikost okrajů fotografie). Digitální fotografie primárně umožňují vybírat z formátů obdélníkových. (Nenechte se tím však svazovat, při experimentování můžete formát vytištěné fotografie nůžkami měnit do mnohoúhelníků a křivulí.) Základní formáty jsou na šířku (landscape) a na výšku (portrait) a v poslední době hodně oblíbený čtverec. Každý formát je třeba volit tak, aby se focený objekt do daného prostoru vhodně vešel. (Pro továrnu s vysokým komínem není vhodný formát na šířku, protože bude zabráno mnoho okolí a továrna sama bude nevýrazná. Něco jiného je, pokud chcete obrázek továrny v krásném podzimním

okolí, pak je jistě vhodnější využít formát na šířku.) Formát na šířku lépe odpovídá způsobu, jak člověk vidí své okolí. (Zorné pole člověka je situované na šířku, proto jsou filmy dnes točeny na širší formát, aby vyplnily celé zorné pole člověka.)

Na fotografii zpravidla rozeznáváme dva základní plány – pozadí a popředí. Na běžné fotce je žádoucí, aby pozadí nerušilo hlavní objekt zájmu ležící zpravidla v popředí. Pozadí by mělo být klidné, rozostřené a žádný jeho prvek by neměl narušovat celistvost objektu v popředí. (Třeba sloup nebo strom zdánlivě rostoucí fotografovanému z hlavy.)

Trčící značka z hlavy není elegantním módním doplňkem.

Pokud je na fotce více objektů. Je třeba si rozmyslet, v jakém jsou vztahu mezi sebou. Který bude výraznější a který bude „doplňkový“. Mluvíme pak o hlavním a vedlejším objektu. Hlavní objekt by měl zabírat více místa a v ideálním případě by měl být v nějakém místě zlatého řezu.

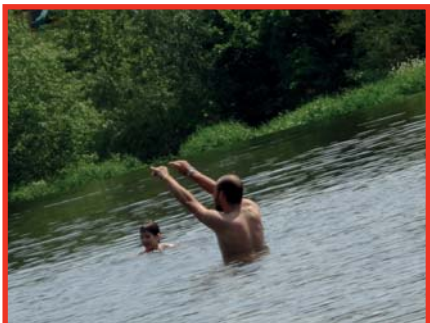
Pokud na fotce chybí hlavní objekt a nemá sdělení, je jen záznamem chaosu.

Když fotíte pohybující se věci nebo lidi s obličejem, je vhodné, aby ve směru jejich pohybu nebo pohledu bylo na fotce místo. (Auto těsně u okraje fotky, za kterým je polovina fotky jen rozmazaný les, působí, jako by fotografovi zrovna mělo ze záběru vyjet. Naopak pokud bude mít rozmazaný les před sebou, bude vypadat, že někam míří.) Stejně tak ve směru pohledu člověka by mělo být na fotce dost místa.

Chlapec jistě někam jde. Škoda, že nevíme kam.

Veškeré věci, které vyfotíte, budou mít perspektivu. Tím nechci říci, že by měly před sebou slibnou budoucnost, ale že se objekty na fotce budou chovat podle pravidel perspektivy. Klasický příklad asi znáte, stoupnete si nad rovné koleje a bude se vám zdát, že se někde v dálce spojují. Když budete mít štěstí a koleje povedou v lese s podobně vysokými stromy, uvidíte, že se stromy zmenšují a kdesi na konci mizí ve stejné tečce jako koleje. To je projev perspektivy. Všechny rovnoběžné hrany se zdánlivě v nekonečnu střetávají. Jediné linie, u kterých tento jev nebude pozorovatelný, jsou obzor a svislé linie. Tedy ty, které jsou rovnoběžné s hranami obdélníkového formátu (svislé a vodorovné).

Co já vím, tak voda nemívá hladinu z kopce.

Pokud zakloníte fotoaparát tak, že se pokusíte do záběru dostat celý dům, který je nad vámi, jeho svislé hrany již nebudou rovnoběžné s hranami fotografie a budou se také zdánlivě blížit jedna druhé. Tento záběr zdola (vznikne třeba, i když si před člověka kleknete a zakloníte hlavu) se nazývá podhled. Používá se pro umocnění pocitu velikosti (zvláště ve filmech hrozné záporné postavy bývají „brány“ z podhledu). Opak k podhledu je nadhled. Vznikne, když budete fotit dítě z výšky vašeho obličeje. Tyto záběry umocňují pocit malosti, odstrčenosti, bezmocnosti. Pokud fotíte člověka nebo zvíře a je to ve vašich silách (a nechcete z fotky vyvolat jeden z výše popsaných pocitů) doporučuji vždy mít foťák

přibližně ve výšce jeho očí. (Zvláště při focení dětí se dostanete do „jejich světa“ a rázem se stanou na fotce aktérem a ne jen předmětem, na který se divák kouká z výšky.

Pokud fotíte člověka, je vždy vhodné záběr komponovat tak, aby hranou formátu nebyly „uříznuté“ končetiny v kloubech nebo v místech kde končí oblečení. Dále aby měl být nad hlavou kousek volného místa, ne však třetina fotky.

Kus volného místa nad hlavou není to jediné, co tato fotka potřebuje.

Na závěr části o kompozici jedno doporučení. Nebojte se dát si chvíli na čas (když nefotíte zrovna běžecký závod), vybrat si místo odkud budete vaše objekty snímat. Nebudte líní ukročit dopředu nebo dozadu či popojít kousek doleva, aby z fotky zmizel ten žlutý koš na plasty. Vyplatí se to. Získáte fotky čisté, hezké a výstižné. Nezapomeňte, že fotka je vždy jen výsekem reality, a na vás je vybrat, který kus reality, ukážete. Divák nepotřebuje vědět, že všude kolem byly hroudy blátivé břechky. On se chce rozplývat nad obrázkem té jediné sněženky, u které ještě kousek bílého sněhu zůstal.

POVZBUZENÍ NA ZÁVĚR

Věřím, že se vám po přečtení těchto řádků musí fotografování jevit jako na nejvyšší složité záležitost, ale je to s ním jako s řízením auta, také musíte vnímat spoustu věcí najednou, aby vše dopadlo správně, ovšem po nějaké době vám to ani nepřijde a budete dělat spoustu věcí automaticky. Doporučuji zaměřit se nejdříve na kompozici, dnešní automaty toho mnoho udělají za vás. A s expozicí si hrát, až budete chtít docílit nějakého speciálního výsledku.

Na závěr tedy jen nezapomeňte že „Trénink dělá mistra“.

Radovan

**NA MOZAIKA.PIONYR.CZ
NAJDETE ROZŠÍŘENOU VERZI
TOHOTO ČLÁNKU.**

JAK PAŠA VIDÍ PIONÝR ZA 10 LET?

Jmenuje se Pavla Pokorná, ale většinou se jí říká Paša. Je jí teprve 26 let, ale za svůj život už stihla vést oddíl, hospodařit na skupině, působit na kraji a nově také ve Výkonném výboru České rady Pionýra. Co jí k tomu dovedlo, jak vnímá Pionýr a co by se podle ní mohlo v naší organizaci zlepšit?

Ahoj. Prosím tě pověz mi, co všechno v Pionýru vlastně děláš?

Jsem hospodář naší nové skupiny, ale už nevedu aktivně schůzky v oddíle. Jen občas ještě vedu výpravy a minimálně jednou za rok si na nich беру na starost různé vzdělávací aktivity, například k výročí republiky, které instruktoři vzhledem ke svému věku nedokážou ještě úplně uchopit. A na všech výpravách vařím. Kromě oddílu a skupiny působím také v krajské radě Pionýra, pomáhám s vedením KOVKy, respektive budu vařit na KOVKách (smích) a na celorepublikové úrovni jsem ve výkoňáku. A teď ještě připravuji hru k 30 letům pro lidi z Pionýra.

To asi člověka nenapadne jen tak. Jak ses k tomu dostala?

Narodila jsem se (smích). K pátým narozeninám jsem dostala náš oddíl. Nicméně už od sedmi let jsem tvrdila mamince, že sto procentně budu někde vést děti, ale v žádném případě v Pionýru. Chvilí to dokonce vypadalo, že povedu v přírodovědné stanici, kam jsem chodila na kroužky, protože příroda a krajina mě baví více než cokoliv jiného, ale pak jsem se stala oddílákem (smích). Napřed jsem tedy ve svých čtrnácti letech spolu s dalšími dvěma instruktory začala vést družinku dvanácti dětí. Někteří z nich už letos maturují a mají už dva roky svoje děti, takže jsem pionýrská babička a bulím pokaždé, když to vidím. Příští rok na táboře budou moje první vnoučata šátkovaná.

A jak jsem přišla k tomu dalšímu? Kdo ví... Do krajské rady jsem se dostala tak, že jsem byla zaměstnaná na KOPce jako sekretářka, chodila jsem tam pořád, a tak si řekli, že když už tam chodím, tak proč by mě na další radě nezvolili, když zrovna končilo volební období. To mi v Pionýru dalo nejvíc, protože jsem všechny poznala a jinak bych nebyla tam, kde jsem. A jak jsem se dostala do VV ČRP? To se musíš zeptat jinde (smích). Nicméně dala jsem si spoustu požadavků, za jakých do výkoňáku vstoupím, mám je doma schovaný, ani jedno zatím ale nevyšlo.

Jaké požadavky to byly?

Třeba že k registraci každá skupina dostane demižón vína z Moravy, to mi kamarádi poradili na Kamínkách. A také to, že se změní data Českých rad, aby nebyly v době CVVZ (Celostátní vzájemná výměna zkušeností – vzdělávací akce nejen pro pracovníky s dětmi, pozn. red.) a akcí jako Uklidme Česko.

A kolik ti to všechno vlastně zabere času?

Já moc času nemám, ale třeba tři, čtyři hodiny denně, v průměru.

To je docela dost. Čím se živíš? A věnuješ se ještě nějakým jiným zájmovým aktivitám?

Živím se tím, že jsem na doktorátu, k tomu mám poloviční úvazek ve škole na projektech, které se tematicky částečně týkají i Pionýra. V jednom projektu děláme

deskovou hru pro druhý stupeň základních škol a nižší stupně gymnázií o určování hodnot v krajině a počítačovou hru o změnách v krajině. Dále se věnuji zaniklým sídlům a dělám na Výzkumném ústavu pro krajinu a okrasné zahradnictví. A učím na škole, to nemám v rámci ničeho. Odučit jeden předmět za doktorandské studium jsem zvládla v prváku a od té doby učím, protože mě to baví. No a občas ještě jezdím kosit s Brontosaurom, nebo sázet stromky se spolkem Větvění. To jsem teď byla poprvé a asi budu jezdit častěji. A taky chodím zpívat ke kytarám, když zbyde čas.

Zpátky k Pionýru. Co tě k tomu všemu nejvíce motivuje?

Já kdekoli jsem, tak se nechci stydět za to, že tam jsem. Na doktorát k nám na obor jsem například šla, protože jsem si řekla, že změním ten obor. Aby až jednou někde řeknu, že jsem vystudovala agroekologii, tak si ten člověk řekl: Wow to seš dobrá, to je hustej obor. Na tom teď pracuji na doktorátu a to stejné mám v Pionýru. Aby jednou až řeknu, že jsem Pionýr, aby věděli co to je, jak fungujeme a neřekli: To ještě existuje?

A jak to chceš naplnit?

Chci, aby každý uměl nazpaměť definici Pionýra, ze které by bylo jasné patrné, co se v organizaci dělá, co je její náplň činnosti. To si ale napřed musíme vyjasnit i mezi sebou, protože mám pocit, že většinou netušíme, jak fungují oddíly na druhé straně republiky. Dále bych ráda, aby Pionýr byla demokratická organizace bez návaznosti na politické strany i včetně funkcionářů a jednotlivých skupin a abychom vychovávali napříč celou organizací ke stejným postojům.

A jak ty konkrétně k tomu chceš přispět?

Postojový rámec je si myslím naplněný, jen je potřeba ho rozšířit mezi lidmi. V tom může pomoci ta moje hra, která teď vzniká a která je o naplňování ideálů Pionýra. Chci objíždět kraje a velké akce a mluvit s lidmi z Pionýra a sbírat jejich názory. Mám pocit, že se spolu nebavíme. Například na CVVZ se jako pionýři potkáváme, mluvíme spolu a bavíme se o Pionýru, ale je to jen malinké procento aktivních pionýrů. Přeji si, abychom spolu diskutovali víc i na úrovni celorepublikové, abychom se o těch věcech bavili, abychom

se klidně spolu hádali, házeli po sobě talíře, ale aby ta diskuze byla.

Chtěla bych, aby se Česká rada Pionýra změnila k tomu, že tam lidi jezdí diskutovat a ne jen mávat rukou. Jasně, ať jsou na závěr ty tři věci, které se odmávají, protože to je potřeba, ale zbytek ať je nějaká platforma pro diskuzi. Podle mě je to úžasná příležitost, kdy lidi spolu celý den můžou mluvit. Můžou být

PŘEJI SI, ABYCHOM SPOLU DISKUTOVALI VÍC I NA ÚROVNI CELOREPUBLIKOVÉ, ABYCHOM SE O TĚCH VĚCÍCH BAVILI, ABYCHOM SE KLIDNĚ SPOLU HÁDALI, HÁZELI PO SOBĚ TALÍŘE, ALE ABY TA DISKUZE BYLA.

panelové diskuze, kdy si z každého kraje před ty lidi sedne jeden člověk, jeden panelista předhodí téma a diskutuje se, řeší se a jsou otázky z publika. Bohužel teď nemůžu dávat postřehy, protože ČRP je v termínech, kdy nemůžu, kvůli CVVZ nebo Uklidíme Česko.

Proč jsou pro tebe akce jako Uklidíme Česko nebo CVVZ důležité?

Říká se: bližší košile než kabát. Ale já si myslím, že by to mělo být přesně naopak. Že ti, co jsou v těch výkonných orgánech, tak by měli jít zvenku dovnitř. Jezdit na CVVZ, celorepublikové akce, vidět, jak to funguje jinde, a přinášet to dovnitř organizace. Protože pokud všichni půjdou směrem od oddílů,

tak my se ven nikdy nedostaneme a jsou to právě ti aktivní lidé, co si zažijí třeba i mezinárodní akce a přináší pak tu zkušenost dovnitř do spolku. Bohužel není času tolik, aby každý mohl jít v obou směrech, ale musí si jeden směr vybrat a neměl by být za něj postihován. Myslím, že chybí v Pionýru lidi, kteří jdou od kabátu ke košili.

Jaký by podle tebe měl být Pionýr za 10 let?

Já chci, aby to lidi bavilo. Aby je bavilo se potkávat s ostatními pionýry i spolky a vyhledávali to. Aby když je někdo v Pionýru, tak aby to byl člověk, který se rád setkává s lidmi, přemýšlí o tom, jak funguje svět, republika a krajina, a uměl to předávat dál. A je mi úplně jedno jak. Pro mě není důležitá organizace, já si vždycky najdu místo, kde budu fungovat. Ale pokud Pionýr bude fungovat, je pro mě důležité, aby děti učil demokratickým principům, kritickému myšlení, aby naplňoval jejich volný čas aktivně a aby vedoucí měli dostatek náplně, aby nevyhořeli. Ne porad, ale diskusí, piv, plesů. Někdy mám

pocit, že se málo dbá na to, aby vedoucí bylo dobře v Pionýru. Ale na druhou stranu si myslím si, že se to zlepšuje, například Setkání Pionýrských pracovníků měli letos kromě nás už také Pražáci. To je podle mě platforma, která by měla být ve všech krajích a kterou by měl objíždět Výkonný výbor ČRP. Ať tam jedou dva tři lidi z výkoňáku, kterým je spolu dobře, ne na základě losování. Obecně si myslím, že bychom se jako výkoňák měli více objevovat na krajských akcích, aby nás ty lidi znali a abychom od nich čerpali tu energii. Já osobně se ráda potkám s každým aktivním člověkem z Pionýra, klidně za ním přijedu na druhý konec republiky.

Ptala se **Tirís**

Skupina Modřice, kterou Paša s dalšími vedoucími založila, vznikla odloučením od Pionýrské skupiny Vinohrady. Jsou tak první skupinou, která vznikla rozdělením podle nového občanského zákoníku. „Rozhodla jsem se, že jsme dost velcí a staří a že to zvládneme sami. Takže když nám bylo dvacet let oddílů, tak jsme založili skupinu.“ Jak ale dodává, nebylo to jen tak. „Byl to boj, miliarda papírů, jednání, schůzek, dopisů, dopisů poštou, ale zvládli jsme to,“ směje se.

HRA MOTIVOVANÁ IDEÁLY PIONÝRA – NA CO SE TĚŠIT?

Hra bude individuální a jednotlivé úkoly se budou moct plnit, jak při činnosti oddílů, tak s kamarády venku nebo s rodiči a sourozenci. Cílem bude splnit co nejvíce jednotlivých úkolů. Dohromady jich bude 7x30 a každý se bude týkat některého z Ideálů Pionýra. Úkoly budou jednoduché, tak aby to bylo zvládnutelné pro všechny.

Plnění se bude zaznamenávat do webové aplikace, do které se bude jednoduše přihlašovat. V příštích Mozaikách se dozvíte víc.

ŘEKLI O NÍ:

Kečup – Tomáš Hejtmánek, hlavní vedoucí PTO Brabrouci

S Pašou se znám víc jak 17 let a během těch let se neuvěřitelně pozitivně změnila a našla si to, co je pro ni v životě důležité a za co chce bojovat, a Pionýr je jednou z těch velmi důležitých věcí. Myslím, že nejsem zdaleka jediný, kdo obdivuje, co všechno ta holka zvládá, a zároveň v hloubi duše vlastně vůbec nechápe, jak to může stíhat. A to, co jste se dočetli, není ani zdaleka vše, co Pašu baví a o co se zajímá. Nejen jako oddílák, pracovník kanceláře JmKOP i všude jinde se snaží bourat staré zdi a zkostnatělé postupy a vnášet nové myšlenky, metody a nápady. Toho si na ní cením nejvíce. Někdy je to sice boj, ona se však jen tak nevzdává a já věřím, že se jí podaří zrealizovat nejen všechny její požadavky při vstupu do VV ČRP, ale také mnoho dalších věcí, které rozhodně budou pro Pionýr přínosem a posunou ho dál. Takže Pašo – zasloužíš si veliké UMÍÍÍÍÍÍ za vše, cos dělala i děláš, a držím ti palce!!!

Muflonka – Jana Pokorná, maminka a bývalá hlavní vedoucí

Říct pár slov o Paše není jednoduché. Pár slovy nejde popsat to, co dělá. Ale jedna vzpomínka. Paša začala chodit do oddílů v pěti letech. V té době měl oddíl jen jednu družinku; družinek ale postupně přibývalo a nejstarší děti začaly uvažovat o tom, že se stanou instruktory a povedou maláčky. Ne tak Paša. Ta vždycky tvrdila, že pokud povede děti, tak ne v Pionýru, ale třeba v nějaké přírodovědné stanici a hlavně starší děti. Proč ne, nikdy jsme jí to nevymlouvali. Postupně přišla doba, kdy přeci jen začala vést v oddíle družinu Píďalky. Tyto děti dotáhla až k instruktorskému věku a nyní již vedou svoje děti. Potom Paša pracovala několik let na Rozmarýnku – pobožce brněnské Lipky, kde dělala programy pro předškoláky. A teď konečně se dostala k tomu „vedení“ starších dětí, když učí na Mendelově univerzitě studenty v rámci svého doktorského studia. Co na to říct, odříkaného chleba největší krajíc... Pravdou ale je, že z mého pohledu ji všechny věkové kategorie bavily, vždycky do vedení dala všechno a bylo to vidět.

S LICENCÍ TO VYJDE LEVNĚJI

Synův spolužák natočil asi hodinový film (semestrální práci) a ptal se mne, jak je to s těmi právy na hudbu, kterou do filmu vložil – že to stáhl z youtube.com. Podívali jsme se na film, pak na klip, který byl zdrojem hudby, a musel jsem chlapce poučit o tom, že každý původce autorského díla (např. hudebního, literárního) má k dílu práva, mezi která patří právo udělit souhlas dílo použít – například vydat knihu tiskem nebo zahrát skladbu. Jako výrobce stolů můžu stoly prodávat a za každý dostanu zaplacen. Pokud by tomu bylo stejně u knihy – pak by po prodeji rukopisu mohl autor klidně umřít hladem, ač by prodej vytištěné knihy přinesl nakladateli milionové zisky. Proto autor má právo rozhodovat (tzv. licenční smlouvou) o tzv. užití díla (např. kde, kdy a v jakém nákladu bude kniha vydána) a požadovat odměnu. Neoprávněné užití je postiženo povinností zaplatit odměnu zvýšenou o 100% a navíc to může být i trestné. Tak jsme s hochem vyhledali oprávněného zahraničního agenta a licence by stála 1.000,- €. Chlapec pochopil, že tudy cesta nevede, a nakonec sehnal jinou hudbu, která je poskytována bezplatně jen za uvedení autora.

Popisovaná práva jsou k ochraně autorů. Díla jsou jedinečná. Pochází od tvůrčích osobností a těch je pomálu, proto je třeba je chránit. V pochybnostech, zda se jedná o autorské dílo, mějme za to, že ano, a poraďme se s odborníkem, jinak nás mohou čekat nemalé výdaje. A závěrem: nesmíme zapomínat na to, že autorem může být i dítě, tedy náš svěřenec.

Michal

ilustrace J. Dostál

BÁDÁM, BÁDÁŠ, BÁDÁME

Zvědavost a touha po zkoumání jsou přirozenými vlastnostmi každého dítěte. Pomocí nich se dozvídají, jak funguje svět, společnost a... příroda. A právě zkoumání přírodních jevů, života zvířat a rostlin, ale i okolí pomocí metody tzv. badatelství je další nedílnou součástí environmentální výchovy, kterou snadno můžeme aplikovat také v oddíle.

Badatelsky orientovaná výuka (BOV) je vyučovací metoda, jejímž výsledkem je to, že děti kladou otázky, formulují hypotézy, plánují postup jejich ověření, provádějí pokusy, vyhledávají a třídí informace, vyhodnocují výsledky a formulují závěry, které nakonec prezentují před ostatními. Díky BOV se děti učí dívat kolem sebe a zajímat se, což je důležitý předpoklad k rozvoji dříve zmíněných akčních strategií. Především je ale BOV skvělá v tom, že se dá aplikovat na kteroukoliv oblast zájmu, od života housenek přes původ vajec, po zkoumání stárů stromů v lese. Na úvod je ale dobré vybrat si téma, kterému vedoucí dobře rozumí a může v něm být dětem

oporou. Pro inspiraci vedoucí nemusí chodit daleko – existuje celá řada webů a publikací, které se BOV věnují a poskytují zde zdarma i konkrétní aktivity. Všechny je najdete na webu badatele.cz. Pak už jde jen o to přichystat různé měřicí, badatelské nástroje a přístroje, povzbudit děti k otázkám, tvorbě domněnek a začít bádát, dělat pokusy a vyhodnocovat. Žádná hypotéza nebo domněnka není špatná, někdy je ale dobré ji trochu „učesat“, aby byla snadno ověřitelná. A rada na závěr? Nevzdávejte se, když to napoprvé nevyjde podle vašich plánů. Ta radost z pokusů a zkoumání za to stojí.

Tirís

PAMĚŤ • POMOC • POZNÁNÍ • PRAVDA • PŘÁTELSTVÍ • PŘEKONÁNÍ • PŘÍRODA

PŘÍRODA ANEB KOMPETENCE A IDEÁLY PIONÝRA

Ideál Pionýra PŘÍRODA má mezi ostatními jisté svébytné postavení. Příroda je hodnotou, a tudíž i cílem, ale současně i základním prostředím pro činnost. Nabídnou proto především souhrn možných přístupů.

Nejzákladnější rovina, v níž můžeme Ideál Pionýra PŘÍRODA chápat, je poznávací (vida, ideál POZNÁNÍ...): Znat přírodu, mít základní povědomost o tom, že nejruznější rostliny i živočichové v ní mají své místo, jsou součástí složitěho organismu – a my se snažíme porozumět jejich vztahům, vývoji a proměnám.

Pobyt v ní ovšem nabízí i další přístup – vidět příběhy přírody, její zajímavosti a půvab. Ani člověka nemáme rádi hned, musíme ho poznat, prožít s ním nějaký čas a zážitky, pak si k němu vytvoříme potřebnou vazbu.

Příroda je také rozmanité prostředí, ve kterém se učíme pohybovat, správně se obléci a vybavit, orientovat se, využít toho, co nabízí, například k vaření. S tím souvisí naše chování – neubližovat jejím obyvatelům a nerušit je.

Vnímáme přírodu jako základní prostor pro život, chápeme potřebu udržitelnosti, kráse přírody se snažíme porozumět v souvislostech – nejde přece jen o to, že člověk na přírodě závisí kvůli surovinám, čistému vzduchu, vodě... Jde o přírodu jako hodnotu samu o sobě – krásné je i to, co člověk přímo nevytvořil.

Z těchto přístupů vyplývají i praktické stupínky odrážející vývoj dětí a toho, co mohou v jednotlivých věkových kategoriích v prožívání a naplňování ideálu PŘÍRODA zvládat. Například nejmenší zvládají ta nejjednodušší pravidla chování v přírodě, zatímco starší už vědomě přispívají k její ochraně...

Martin

FÉNIX - NAŠI NEJBLIŽŠÍ ZAHRANIČNÍ KAMARÁDI

S předsedkyní Dětské organizace Fénix Evou Pintérovou jsme si povídali nejen o výtvarkách a rukodělkách. Vzhledem k tomu, že v začínajícím roce je v plánu prohloubení spolupráce Pionýra s Fénixem, nabízí se našeho nejbližšího zahraničního partnera trochu podrobněji představit i čtenářům Mozaiky.

Zkuste prosím krátce představit vaši organizaci. Kdo jste a co děláte? Co je vašim posláním? Jaké máte tradice, co všechny vaše oddíly spojuje?

Dětská organizace Fénix je mládežnická organizace na Slovensku. Fénixáků je po celém Slovensku více než 6 900 a působí v 48 základních organizacích. Naším záměrem je vytvářet dětem a mládeži podmínky pro aktivní, obohacující a prospěšné trávení volného času, umožnit jim získat nové informace a dovednosti a vytvářet jim prostor, kde mají příležitost realizovat i svoje vlastní nápady a rozvíjet tak získané kompetence.

Srdcem organizace jsou dobrovolníci, kteří svůj čas věnují dětem a mladým lidem. Jako organizace se ve své činnosti věnujeme tématům participace, propojování formálního a neformálního vzdělávání, dobrovolnictví, zdraví a zdravému životnímu stylu.

Naše členy spojuje aktivní trávení volného času a společné hodnoty – pravda, poznání, přátelství, pracovitost, ochrana přírody, věrnost a dobročinnost. Základní organizace se věnují aktivitám a projektům podle zájmu jejich členů, například turistiky, ochrany a poznávání přírody, sportovním aktivitám, poznáváním Slovenska, kreativní a kulturní činnosti, tanci, divadlu, řemeslům nebo participaci ve svém okolí.

Jak se vám daří takto různorodé oblasti činnosti skloubit do jedné organizace?

Každý kolektiv si může zvolit z nabídky výchovně-vzdělávacích programů podle vlastních preferencí, možností a zálib členů. Jde například o environmentální program „Raději potřební nežli spotřební“, zaměřený na poznávání a ochranu našeho životního prostředí, nebo program „Netradičně tradičně“, díky kterému mladí lidé poznávají tradiční lidová řemesla v jednotlivých regionech Slovenska. Máme i outdoorový program s názvem „Expedice za poznáním“, zaměřený na pohyb v přírodě i na poznávání přírodního a kulturního bohatství Slovenska, program pro IT nadšence, programy na rozvoj osobnosti nebo na obeznamování dětí a mladých o rizicích spojených se závislostmi každého druhu. Jelikož máme členy různých věkových

skupin od předškoláků po maturanty, má každý výchovně-vzdělávací program několik věkových variant, které odpovídají věku členů, kteří ho budou realizovat.

Základem všech programů je ale téma lidských práv v tom nejširším slova smyslu. Toto téma je zakomponované do každého z jednotlivých programů. Neméně důležitou složkou je rozvoj klíčových kompetencí prostřednictvím metod neformálního vzdělávání.

Každoročně se také organizace mohou zapojit do krátkodobých programů, takzvaných etapových her. Tyto několik měsíců trvající programy jsou komponované formou soutěží a jejich cílem je podobně jako u ostatních programů rozvoj vědomostí a dovedností v některé oblasti, například ve finanční gramotnosti, participaci či prezentačních dovednostech.

Vaše organizace má i velký mezinárodní přesah. Co vás k tomu vedlo a na jakých mezinárodních aktivitách se podílíte? Jak jste s tím začali?

Snažíme se, aby se naše mezinárodní aktivity neustále rozvíjely. Prostřednictvím nich umožňujeme našim členům a členkám účast na různých projektech a setkáních v zahraničí, respektive na Slovensku s mezinárodní účastí. Těmito aktivitami získáváme nové zkušenosti, zajímavé podněty do další práce, metodické materiály, inspiraci a v neposlední řadě mnoho mladých, motivovaných lidí.

Na začátku jsme měli projekty zejména bilaterální. Nejdříve jsme se zapojovali do projektů Mládež v akci, stali jsme se členy nadnárodní organizace IFM-SEI a sami jsme nějaké projekty organizovali. V současnosti připravujeme na Ústředí každý rok 1–2 projekty mezinárodních výměn pro mládež pod hlavičkou evropského programu Erasmus + a pravidelně na ně zveme i členy Pionýra. Několik desítek mladých lidí také vysíláme

na projekty do zahraničí. Některé naše organizace navíc mají i vlastní zahraniční spolupráce, například Zemplínská Teplica dlouhodobě spolupracuje se Srbskou organizací.

Rok 2019 pro nás byl navíc v mnohém, co se týká mezinárodní činnosti, novinkou. Zapojili jsme se do projektů strategického partnerství s maďarskou a portugalskou organizací. Tématem je práce s mládeží a její úloha v budování pocitu sounáležitosti mladých lidí k jejich místní komunitě. Dalším dlouhodobým projektem je Youth Democracy Academy, ve kterém je zapojených 12 zemí a cílem je motivovat prvovoliče jít volit ve volbách do Evropského parlamentu. Do budoucna pak chceme naše mezinárodní aktivity rozvíjet, i proto jsme nedávno nabídli organizaci Pionýr možnost společně vytvořit projekt strategického partnerství s cílem vyměnit si zkušenosti, sdílet příklady dobré praxe a zkvalitnit výchovně-vzdělávací programy. Zkrátka, těšíme se na nové výzvy.

Jaké jsou vaše vize do budoucna? Třeba i v rámci spolupráce s Pionýrem?

Naši vizi je reagovat na aktuální požadavky a potřeby dětí a mládeže na měnící se společnost tak, aby děti a mladí lidé získávali ve Fénixu nejen krásné zážitky, ale i kompetence, které se jim budou hodit jako dobrá výbava do jejich dalšího života, a aby z nich vyrostli dobří lidé, kteří mají kritické myšlení, umí komunikovat a jsou aktivní ve svém okolí. V blízké budoucnosti bychom se rádi zaměřili na téma: Zdravý životní styl – ochrana přírody – udržitelný životní styl. Toto téma si děti a mladí lidé zvolili na Dětské konferenci v minulém roce.

A také už se moc těšíme na spolupráci na společném projektu „Raději potřební, nežli spotřební“, kterou bude realizovat na Slovensku DO Fénix se Středočeskou organizací Pionýra.

ptala se Tírís

HRY A PRAKTICKÉ ČINNOSTI

CO DĚLÁME?

HRA JE NAŠÍM ZÁKLADNÍM VÝCHOVNÝM PROSTŘEDKEM, ROZVÍJÍ ČESTNÉ CHOVÁNÍ A NABÍZÍ VYZKOUŠENÍ MNOHA ŽIVOTNÍCH SITUACÍ „NANEČISTO“.

Škola hrou – nezní to povědomě? Už v díle Orbis pictus přišel J. Á. Komenský s myšlenkami, ze kterých dodnes čerpáme i my. Proto v pionýrských oddílech platí zásada, že vhodně zvolená hra děti naučí mnohem víc než suché povídání – ať jde o vědomosti, dovednosti nebo třeba sociální kompetence, jako je schopnost domluvit se a spolupracovat či přijímat prohru nebo si užívat vítězství.

K NAPLŇOVÁNÍ IDEÁLŮ PIONÝRA SMĚŘUJEME PRAKTICKÝMI ČINNOSTMI.

Ideály Pionýra mohou znít až vznešeně, tím spíš, mluvíme-li o nich jako o základních hodnotách, které předáváme dětem výchovnou prací... Cílem ale není učit se je jako básničku! Nejlépe vstřebáváme zkušenosti, když věci děláme – právě vlastní prožitek a dění, jehož se přímo účastníme, vede k cíli. Působit můžeme i nepřímo pomocí volby her, míst, která navštěvujeme, či témat, o kterých si povídáme. Díky tomu všemu mohou děti i my sami vzít ideály skutečně za své.

ČINNOST KOLEKTIVŮ JE ROZMANITÁ, ROZHODUJÍ O NÍ SAMOSTATNĚ.

Pionýr ve svých dokumentech stanovuje základní pravidla činnosti, společné hodnoty a výchovné cíle, ale nijak nesusazuje to, jakými konkrétními činnostmi k nim vedoucí oddíl své členy vedou. O vlastní činnosti mohou oddíly rozhodovat zcela samostatně a i díky tomu je Pionýr spolek náramně různorodý a nabízí rozhodně ne běžnou míru vnitřní svobody.

PIONÝRSKÁ METODA

Ve Směrnici o hlavní činnosti (čl. II.5.1.) je pod stejným titulkem napsáno následující: Pionýr cílevědomě užívá soustavu vzájemně se ovlivňujících a provázaných složek tvořících „pionýrskou metodu“, vymezenou v Programu Pionýra („Kdo jsme“). Jde o ucelený způsob práce, jehož uplatnění zajistí dosažení výchovných cílů (příkladem provedení jsou výchovné programy) a současně odlišuje pionýrskou činnost od náplně jiných institucí působících v oblasti neformální výchovy.

SOUNÁLEŽITOST

ROSTEME S PŘEKÁŽKAMI

SPOLUPRÁCE A ŠKOLA VZTAHŮ

ZÁŽITKY A DOBRODRUŽSTVÍ

POD MODROU OBLOHOU

OTEVŘENOST

AKTIVNÍ OBČANSTVÍ

SPOJUJÍ NÁS RITUÁLY

Jsme v polovině našeho seriálu. Pečlivý čtenář už ví, co je to SPTO, jakou má historii, co je to Zelená liga nebo jaké jsou naše tradiční akce. Jestli ale existuje něco, co bez nadsázky dělá oddíly SPTO oddíly SPTO, pak jsou to rituály a zvyky.

Většina oddílů od založení až dodnes používá kroje. Šátky má každý oddíl jiné, stejně tak nášivky, vyjma znaku SPTO. V krojích se jezdí na výpravy, na táboře i společných akcích chodí na nástupy. Kroje jsou součástí naší identity, ukazují lidem, kdo jsme, co děláme, pro mladší děti bývají motivací

ke splnění nejrůznějších zkoušek, odborek i získání šátku.

Šátek totiž děti často nezískají jen tak. Udělení předchází splnění nováčkovských zkoušek, ve kterých musí prokázat základní znalosti a tábornické dovednosti nebo jet na několik akcí. Ve spoustě oddílů pak nováček skládá slavnostní slib, někdy u táboráku u státní vlajky, jindy na nástupu, každopádně je to rituál, kterým se dítě stává právoplatným členem oddílu.

I samotné táboráky jsou spojeny s rituály, které jsou pro nás tolik důležité. Na stavbě

mohutné pagody se podílí celý tábor i celý den, chystá se ohniště, kruhy z kamení, fagule, kytary... Slavnostní táborák se zapaluje s poselstvím a za zpěvu táborové hymny. Je až neuvěřitelné, jak klidné jsou najednou děti, které jindy nejdou utišit.

I když má každý oddíl tyto rituály odlišné a lze v současné době najít i oddíly, které kroje vyměnily za trička, jsou u nás silně zakořeněné. A věřím, že jsou to právě tyto rituály a tradice, které nás drží pohromadě v oddílech i celém SPTO.

Tirís

Slib – příklad: 32. PTO Severka

Slavnostně tu dnes slibuji na svou čest, že se budu chovat tak, abych byl dobrým členem svého oddílu Severka. V jeho jménu budu ctít pravdu a přátelství. Nikdy neodmítnu pomoc svému kamarádovi a vše živé v přírodě se naučím chránit, uznávat a milovat.

KRESLENÍ SVĚTLEM

Zdá se někomu tenhle nadpis nesrozumitelný? A navíc ve spojení s (nějakým?!) projektem. Kdybych tam uvedl FOTOGRAFIE... – bylo by to srozumitelnější? Slovo fotografie pochází z řeckých slov fós (světlo) a grafis (štetec, psací hrot), což dohromady dává „kreslení světlem“. Takže, věřte, nadpis není zase tak nesmyslný, jak by se mohlo zdát.

Jedna z klíčových aktivit Zlepšovadla nabízí i možnost učit se tomuto způsobu zachycení aktuálního obrazu. A tak lze uchovat vzpomínky na lidi, prostředí či situace. Fotografie je možné pořizovat fotoaparátem, ale dnešní mobilní „telefony“ nabízejí jedinečnou příležitost – dostupnost pro každého, kdo mobil má.

Ano, právě prostřednictvím moderních technologií se fotografování nesmírně rozšířilo, až snad nemístně, protože bývá zvykem „nastřílet“ třeba stovku fotografií během chvíle. Jenže nám jde o proměnu kvantity v kvalitu. A v tom nám Zlepšovadlo vychází vstříc. ☺

Martin

Z realizace klíčové aktivity oddílu Skaláci z Pionýrské skupiny Dobruška.

DALŠÍ PODROBNOSTI BUDOU PREZENTOVÁNY I ZDE, NA STRÁNKÁCH MOZAIKY.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

NABÍDKA TÁBOROVÉ ZÁKLADNY

Nabízíme k pořádání letních táborů objekt naší turistické základny v Újezdě u Plánice (okres Klatovy).

Základna je pro 35 osob, 25 v budově a 10 v podsadových stanech. K dispozici

je vybavená kuchyně, velká klubovna, jídelna, dvě umývárny a velká zahrada.

V okolí krásná a čistá příroda, v obci je koupaliště po rekonstrukci, okolí vhodné pro cykloturistiku.

Bližší informace na www.pshomolka-kometa.cz, nebo na e-mailu ps.homolka@centrum.cz a tel.: 607 802 679 – Luboš Šmolík.

DODGEBALL – PRAVIDLA PRO POKROČILÉ II

V lednové Mozaice jsme si vysvětlili některá pravidla pro pokročilé a v tomto vydání budeme pokračovat. Seznámíme se s tím, co jsou souběžné události a jak při nich postupovat. Také si vysvětlíme, kdy je dobré se obětovat.

SOUBĚŽNÉ UDÁLOSTI

Souběžné události nastávají, když dojde k zasažení dvou nebo více hráčů, k chycení dvou nebo více míčů nebo ke kombinaci těchto událostí, **u kterých rozhodčí nedokáže určit, která z těchto událostí proběhla dříve nebo nejdříve.** V takovém případě jsou všechny výsledky řešeny, jako by nastaly v jednu chvíli.

- Každý zasažený hráč je vyřazen.
- Za každý úspěšný catch se vrátí jeden hráč do hry.
- Pokud hráč chytí míč, je souběžně zasažen jiným míčem a rozhodčí nedokáže určit, která událost nastala jako první, pak je vyřazen hráč, který hodil chycený míč i hráč, který míč chytil, ale byl souběžně zasažen jiným míčem. Pokud rozhodčí dokáže určit, že byl hráč zasažen předtím, než chytil míč, catch neplatí.
- Pokud souběžné události způsobí vyřazení všech zbývajících hráčů na obou stranách, set je ukončen, končí remízou a týmy se připraví k začátku dalšího setu.

OBĚTOVÁNÍ

Obětování je vzdušný útok, při kterém může útočící hráč legálně překročit neutrální zónu, aby se pokusil míčem zasáhnout soupeře.

- Hráč, který se obětuje, nesmí přešlápnout neutrální čáru.
- Míč musí být hozen předtím, než se kterákoli část hráče dotkne soupeřovy týmové zóny.
- Nesmí dojít k žádnému kontaktu mezi hráčem, který se obětuje, a kterýmkoli hráčem soupeře.
- Hráč, který se obětoval, nesmí opustit kurt a musí se bezodkladně vrátit na svou stranu kurtu.
- Pokud hráč, který se obětoval, nezasáhne soupeře, je vyřazen a musí bezodkladně opustit kurt.
- Pokud je hod úspěšný a soupeř je zasažen, hráč, který se obětoval, zůstává ve hře a musí se okamžitě vrátit na svou stranu kurtu. Záměrné zdržování návratu bude mít za následek udělení žluté karty.
- Pokud je hráč, který se obětuje, zasažen ve vzduchu, avšak poté, co hodil míč, jím hozený míč zůstává živý. Pokud byl zasažen před hozením míče, míč se považuje za mrtvý.
- Jakmile se hráč, který se obětoval, dotkne země a nachází se v soupeřově týmové zóně, nemůže útočit, dokud se zcela nevrátí do neutrální zóny. Může být nicméně vyřazen. To znamená, že hráč, který se obětoval a byl úspěšný, může být stále zasažen a vyřazen, ale sám nemůže vyřadit žádného soupeřova hráče útokem, dokud se zcela nevrátí do neutrální zóny.
- Jakýkoli míč, který je hozen hráčem, který se obětoval, poté, co dopadl do soupeřovy týmové zóny, není považován za živý a nemůže vyřadit soupeře,

ale může být chycen se všemi důsledky, které z catche vyplývají.

- Hráč, který se obětuje, může v soupeřově týmové zóně chytit živý míč, který po něm byl hozen, byl k němu odblokován, nebo se k němu odrazil od soupeře. V tomto případě jde o platný catch. Pokud hráč, který se obětoval, úspěšně chytí míč v letu, catch platí, ale hráč je vyřazen, pokud jeho útok při obětování nebyl úspěšný.
- Hráč, který se obětoval, nesmí získat žádný míč ze soupeřovy týmové zóny, dokud se zcela nevrátí do neutrální zóny, pokud po něm tento míč nebyl hozen, neodrazil se k němu od soupeře nebo k němu nebyl odblokován.
- Pokud se míč, který hodil hráč, který se obětoval, odrazí od soupeře zpět do něj a tento hráč jej nechytí, vyřazení jsou oba hráči.

Ondřej Šmída

VÝZVA K ZAPOJENÍ

Napište si o dodgeballovou sadu a přijedte si zahrát na turnaj.

Poznačte si předběžně do kalendářů pro rok 2020 dva termíny turnajů – 7. 11. a 14. 11. Jeden turnaj proběhne v Čechách a druhý na Moravě. Místa k jednotlivým termínům budou ještě upřesněna.

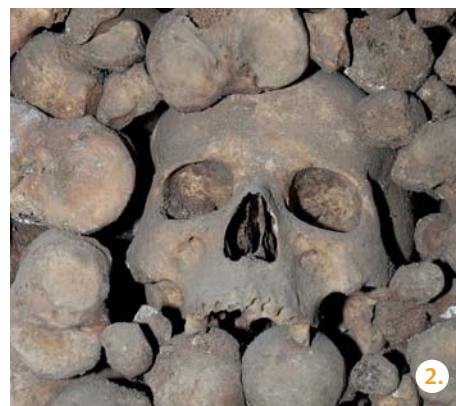
ZNÁTE BRNO Z ODVRÁCENÉ STRANY?

Dnes se podíváme na Brno z trochu jiného úhlu pohledu. V některých případech i doslova. O části těchto zajímavostí jste jistě už slyšeli, některé pro vás budou možná novinka. Přijďte se na ně podívat do Brna.

1. Údajně za stavbu portálu Staré radnice nedostal mistr Pilgram od brněnských radních řádně **[zacálováno]**, tak nechal jednu z věžiček nakřivo.
2. Kostnice pod kostelem svatého Jakuba. Najdete zde oběti moru i války se Švédy, jedná se o druhou největší kostnici v Evropě. První místo patří Paříži.
3. Brňané objekt označují názvy Exekutor s pračkou nebo Člověk, co má zácpu. Jedná se ale o sochu Spravedlnost, sídlící před Nejvyšším správním soudem.
4. Zazděná **[makovica]** připomíná zradu brněnského radního Haase, který se v době husitských válek spojil s husity, kteří nemohli Brno dobýt.
5. Tento kryt brněnského orloje získal podle vzhledu plno názvů – tampon, pláštěnka, **[šprcka]**. Uvidíte ho ale pouze pokud přijedete do Brna na Silvestra, chrání totiž orloj před rachejtlemi.
6. Záměr, nebo omyl? Zdola vypadá všelijak, jinak ale koukáte na jezdeckou sochu Jošta Lucemburského, markraběte moravského.
7. Co se nepovedlo Praze, najdete v menším alespoň ve **[Štatlu]**. Kaplického knihovna tu stojí v Brně-Lesná a slouží jako zastávka MHD.
8. Pulihrášek – půllitr a hrášek dohromady. Na Mendlově náměstí najdete jak pivovar Starobrna, tak klášter, kde dělal J. G. Mendel genetické pokusy s hrachem. Tipnete si, z kolika **[kryglů]** se skládá?

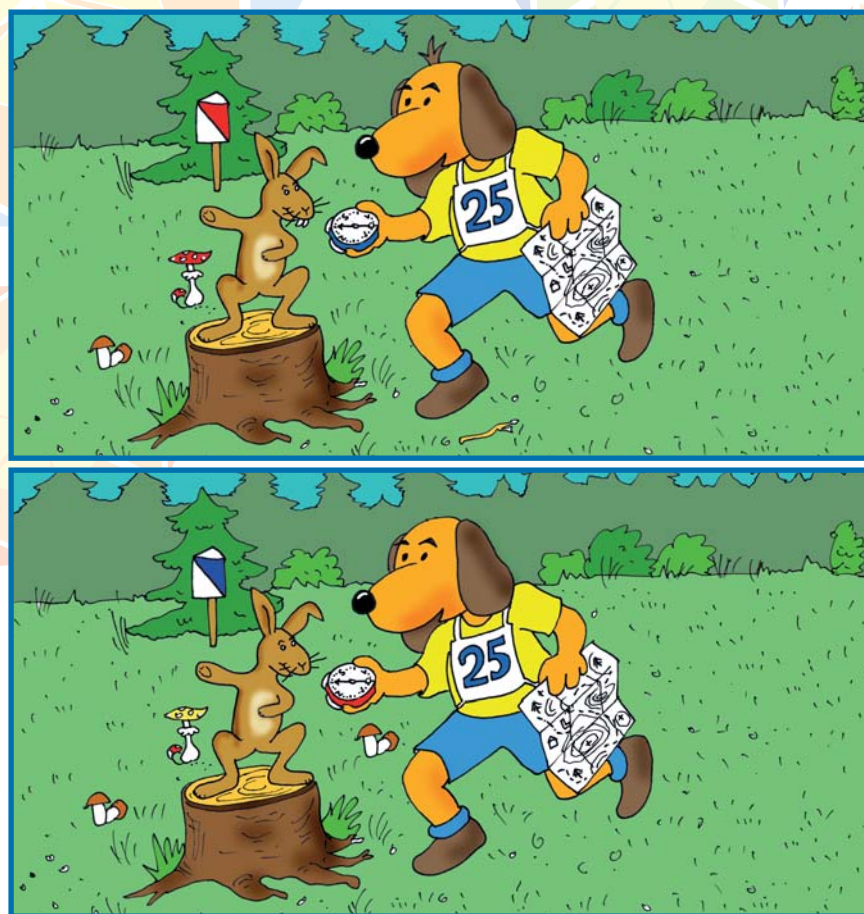
Možná znáte ještě nějakou brněnskou zajímavost, pošlete nám tip a my ho s ostatními budeme sdílet na webu reset.pionyr.cz a Facebooku a Instagramu (@reset.pionyr). Mimochodem, neváhejte s přihlášením na RESET, kapacita se plní rychle a v době psaní článku už máme přes 500 přihlášených.

Víta

[RESET]

NAJDI 7 ROZDÍLŮ

STÁTNÍ VLAJKY

Jsou důležitými symboly států, které reprezentují – mají svoji symboliku, historii, příběhy. Jsou i nositeli tradic či inspirací... Pojďme se u některých zastavit a vyzkoušet své znalosti.

O VLAJKU KTERÉHO STÁTU JDE?

Jako symbol byla zaznamenána už ve 14. století (jiní historici uvádějí dokonce rok 1240 – až tam sahá podobná symbolika kantonu Schwyz). Oficiálně se však ve vazbě ke konkrétní zemi uvádí rok 1889, ač spojení znaku kříže a těchto barev je nesporně starší, užívané bylo již během napoleonských válek. Zaslouží se též poznamenat, že jde o jednu ze dvou užívaných vlajek ve tvaru čtverce (druhou má Vatikán). Vhodné je připomenout i tradovaný příběh, že právě tahle vlajka inspirovala symboliku červeného kříže v bílém poli. To je od roku 1864 mezinárodně respektované označení zdravotní pomoci zraněným a nemocným užívané Mezinárodním výborem Červeného kříže.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI Z PROSINCE

Obrázek: Oproti hornímu obrázku na tom spodním (postavy počítáme zleva) – 1) Čtvrtá postava nemá bradavku 2) a chybí hrot oštěpu 3) pátá má světlé vlasy 4) o zub na hrábích méně 5) a modré boty 6) šestá postava má vypnutý počítač 7) kluk vpředu má žlutý batoh.

Státní vlajka: Paraguay

Osmisměrka: Obnovení samostatnosti Pionýra byla... velká příležitost

A jaké odpovědi jsou správné tentokrát? Napište správné odpovědi na mozaika@pionyr.cz a získejte dáreček z E-mošky!

HOLUBÍ STUDÁNKA

Na poutní místo k prameni Holubí studánka se dostanete na kole i pěšky. Najdeme ji na západním svahu kopce Hušák, nedaleko obce Městečko Trnávka, odkud sem vede modrá turistická značka. Ke studánce lze dojít i z Vísky u Jevíčka po zelené turistické značce. Studánka je schovaná pod kapličkou a je zde i odpočívadlo pro ty, které cesta zmohla, anebo keška pro ty, kteří v sobě mají ještě energii. Ke studánce se vážou hned dvě pověsti – o domkáři, který ve snu spatřil bělostnou ženu vznášející se nad stromy, která jej zavedla ke studánce, a o raněném vojákovi, kterého k prameni přivedlo hejno holubů.

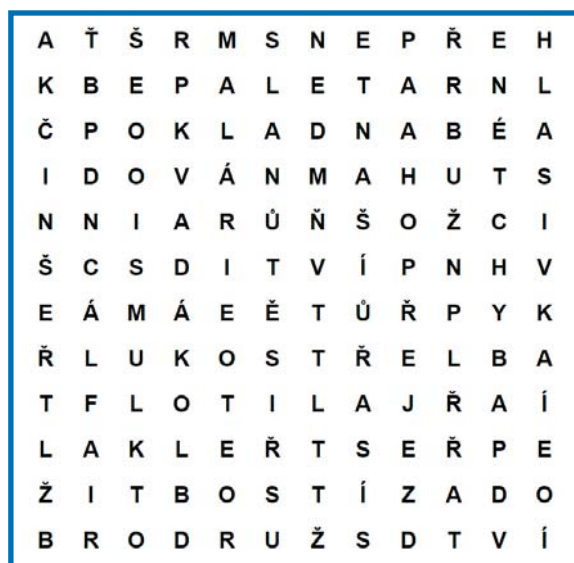
V okolí poutního místa najdeme další zajímavosti jako například Hřbitov ruských zajatců, zříceninu hradu Cimburk a kostel sv. Jakuba v Trnávce. Pokud byste se chtěli podívat z holubí perspektivy na okolí, můžete zdotat jeden z mnoha vrcholů, které se zde nacházejí.

Bětko

PIONÝRSKÁ OSMISMĚRKA

Vyzkoušej si svůj důvtip a vylušti tajenku. Osmisměrku můžeš ostatně zkopírovat a rozmnožit i pro děti nebo zvětšit pro společné luštění...

BANDA
BLOKÁDA
FLOTILA
HLASIVKA
CHYBA
LUKOSTŘELBA
LVICE
MALÁRIE
NÁVOD
PALETA
POKLADNA
PŘEJEZD
PŘESTŘELKA
SMRŠT
STUHA
ŠŇŮRA
TŘEŠNIČKA

TAJENKA: Pionýr nabízí ...

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

- 4. 2. oslaví své 45. narozeniny **Lucie Pešková** z PS Mláďata (KO Kraje Vysočina).
- 4. 2. oslaví své 55. narozeniny **Milan Matyáš** z PS Tažní ptáci (Jihomoravská KOP).
- 7. 2. oslaví své 40. narozeniny **Adéla Chocholoušková** z PS Paprsek Unhošť (Středočeská KOP).
- 9. 2. oslaví své 45. narozeniny **Michal Vohralík** ze 104. PS FREGATA (Pražská OP).
- 18. 2. oslaví své 60. narozeniny **Soňa Pecháčková** z PS Bystřice pod Hostýnem (Olomoucko-zlínská KOP).

BLAHOPŘEJEME!

VÝROČÍ

1. 3. 1895 Národní divadlo uvedlo premiéru opery Zdeňka Fibicha Bouře.

7. 3. 1850 se narodil Tomáš Garrigue Masaryk, první prezident Československa. (obr. 1)

7. 3. 1895 se narodil Karel Koželuh, tenista, fotbalista a hokejista, trojnásobný mistr světa v tenise.

7. 3. 1940 se narodil Miloslav Šimek, herec a autor povídek. (obr. 2)

7. 3. 1960 se narodil Ivan Lendl, velmi úspěšný tenista českého původu, žijící v USA.

11. 3. Evropský den mozku

12. 3. 1915 se narodil Jiří Mucha (syn malíře Alfonse Muchy), spisovatel, novinář, dramatik a překladatel, který za druhé světové války působil jako válečný zpravodaj v mnoha zemích, v padesátých letech strávil šest let ve vězení za údajnou špionáž, v roce 1968 byl rehabilitován.

13. 3. 1880 se narodil Josef Gočár, architekt, jehož „rukopis“ je hodně patrný například v Hradci Králové a Pardubicích. (obr. 3)

18. 3. Uklidíme svět

20. 3. Světový den divadla pro děti a mládež

21. 3. Světový den lesů

22. 3. 1910 se narodil Eduard Haken, basový operní pěvec, který působil mj. v opeře Národního divadla v Praze. (obr. 4)

22. 3. 1920 se narodil spisovatel Ludvík Kundera (bratranec Milana Kundery), držitel řady ocenění a také státního vyznamenání za zásluhy v oblasti kultury a umění.

25. 3. 1945 americká letadla zaútočila na strategické cíle v Praze (v Libni, Kbělicích a Vysočanech).

28. 3. 1845 rozsáhlá povodeň zatopila většinu Starého Města, níže položenou část Malé Strany, Smíchova, Podskalí, všechny pražské ostrovy a téměř celý Karlín.

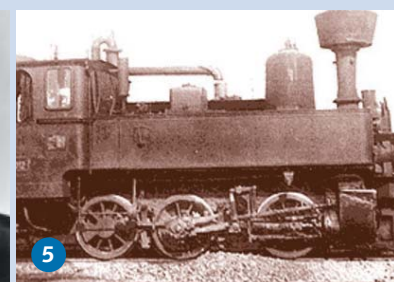
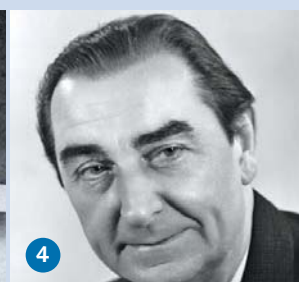
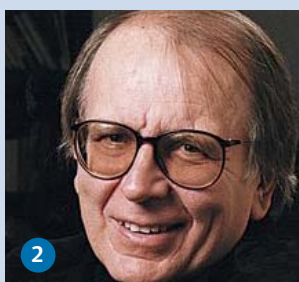
28. 3. Den učitelů (výročí narození Jana Ámose Komenského v roce 1592)

28. 3. 1900 z První české strojírny vyjela první parní lokomotiva vyrobená na našem území. (obr. 5)

29. 3. 1900 se narodil básník Jiří Wolker, představitel proletářské poezie.

31. 3. 1885 se narodil Václav Vilém Štech, český historik umění a výtvarný kritik.

31. 3. 1950 se narodil Karel Smyczek, režisér, scenárista a herec.

BRÁNA K DRUHÝM OCENILA DOBRÉ SKUTKY DĚTÍ A MLADÝCH LIDÍ

Brána k druhým je soutěž pro skupiny dětí a mladých lidí do 26 let, jako jsou oddíly, kluby, kroužky, družiny, ale i školní třídy nebo neformální skupiny, kterou vyhlašuje Národní institut pro další vzdělávání MŠMT. Podmínkou účasti je, že tyto skupiny vykonají v daném období (tentokrát od 1. 9. 2018 do 31. 10. 2019) ve svém okolí něco veřejně prospěšného a užitečného pro ostatní.

Soutěžít je možné jak s jednorázovou akcí, tak dlouhodobou aktivitou. Může se tedy jednat o pomoc potřebným lidem, péči o přírodu nebo významné místo v obci, uspořádání veřejné sbírky nebo jinak užitečnou činnost.

Do právě uzavřeného ročníku, jehož výsledky byla slavnostně vyhlášeny v pátek 17. 1. v prostorách Národního technického

muzea, bylo přihlášeno 79 kolektivů a z toho více než 15 bylo pionýrských.

Mezi nejlepšími týmy byla i Pionýrská skupina Zborovice, která byla oceněna za organizování kulturních akcí pro děti, tradičně totiž pořádá oblastní kolo Pionýrského Sedmikvítku zvané Folkový guláš. Nezbývá než dodat:

Blahopřejeme a děkujeme.

RYCHLÝ TIP PŘED LEDOVOU PRAHOU

na **KOLE i PĚŠKY**
cykloturistická aplikace

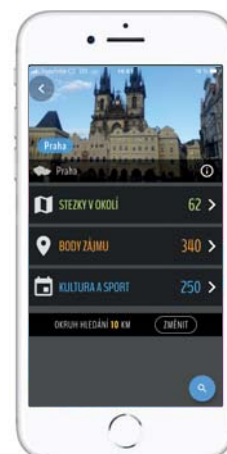
Vyzkoušejte 30 tras a na Ledovce se neztratíte. Pokud se chystáte na Ledovou Prahu, stáhněte si do mobilního telefonu cykloturistickou aplikaci Na kole i pěšky.

Je pro vás připraveno 30 tras, které můžete libovolně kombinovat a které vás zavedou k muzeím a institucím zapojeným do Ledové Prahy.

V aplikaci najdete na trasách různé body zájmu – místa, která stojí za to navštívit, památky, zajímavosti a různé atrakce.

Jak na instalaci aplikace a práci s ní se dozvíte na

WWW.LEDOVAPRAHA.CZ/NAKOLEIPEŠKY

HOLEŠOV 30. ROČNÍK TURNAJE V RINGU MEZI PIONÝRY A TOMÍKY

V neděli 23. 11. se uskutečnil v Bystřici pod Hostýnem na Sušile tradiční turnaj v ringu, který letos pořádá oddíl TOM-Pawnee I. Tento turnaj má dlouholetou tradici. 1. ročník se uskutečnil v roce 1990 v Holešově a od té doby se pravidelně střídají v jeho pořádání pionýři z Holešova a Tomíci z BpH. V letošním roce se týmy setkaly v Bystřici pod Hostýnem. Máme velkou radost, že náš tým zvítězil v kategorii mladších a získali jsme skvělý dort.

Děkujeme všem, kteří se na tomto jubilejním 30. ročníku podíleli, děkujeme za pozvání TOM-Pawnee I. a také jejich vedoucímu Zdeňku Rolincovi. Příští rok nás čeká odvěta u nás v Holešově.

Jarmila Vaclachová

HRÁDEK VÁNOCE V HRÁDKU

Celodenní projekt „Vánoční čas, už je tady zas!“ se 18. prosince v Hrádku povedl. Potvrdilo se, že dokážeme táhnout za jeden provaz. Na náměstí v domě kultury byly vánoční trhy, kde se do prodeje zapojili i naši občané. To bylo mimo hromadného zpěvu koled naším cílem. Pěkně vyznělo vystoupení dětí z mateřské školy, dále ze základní školy a hudební tečku připravila Hrádecká kapela. Zněly písně se zimní tematikou i koledy. Před osmnáctou hodinou přišla účastníky, kterým bylo rozdáno 548 účastnických lisů, pozdravit paní starostka. Poděkovala za zapojení do pionýrské charitativní akce pro děti a maminky z Domu svatě Zdislavy v Plzni, popřála všem krásný vánoční čas a pozvala přítomné na ohňostroj, připravený na 1. ledna od 18 hodin, opět na náměstí před domem kultury. Na charitu se vybralo patnáct velkých pytlů hygienických potřeb, zejména papírových kapesníků, vlhčených ubrousků, dětských kartáčků a past na zuby. V závěru středečního odpoledne zazněl zpěv dvou koled s hudebním doprovodem Českého rozhlasu Plzeň. Ze všech čtrnácti zapojených měst jsme se umístili počtem účastníků na předním místě.

Děkujeme za práci organizátorům z našeho města, pracovníkům domu kultury, ZŠ a MŠ, z Hrádecké kapely a pionýrské skupiny, zástupcům hasičů i všem účastníkům.

Vlasta Vasková

KOPŘIVNICE MISTROVSTVÍ ČR V DODGEBALLU

Ve dnech 23. a 24. 11. se několik dodgeballových klubů pod PS Kopřivnice zúčastnilo Mistrovství ČR ve Frýdku-Místku. Nejstarší je tým OlbramChallenge, který navštěvuje nejvíce hráčů a pionýrů z Kopřivnice. Druhý tým vznikl pod pionýry z Frýdku-Místku, kteří se hlásí k naší skupině a založili si dodgeballový klub Rudí orli. A po třech letech fungování také byli pořadateli třetího MČR.

Poslední tým je raritou – je složený z dětí z Chomutova, které koučují naši vedoucí z PS Kopřivnice i přes celou republiku.

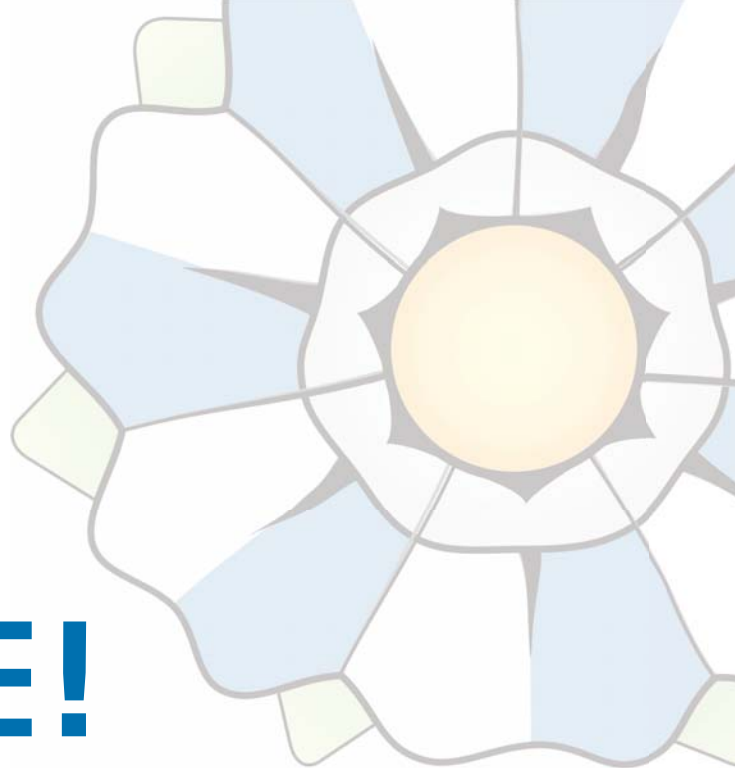
Kategorie jsou vždy tři a nejsou věkově omezeny, a tak Bobíci z Chomutova nastoupili proti těžké váze dospělých. Kategorie jsou vždy ženy/mix/muži.

Frýdek-Místek ukázal kvality svých hráčů, kteří hráli i rakouskou ligu a reprezentují ČR na evropských šampionátech. Loni trojnásobní mistři, letos jim to pokazily ženy z Brna, takže triumfovali pouze v mužích a v mixu. Bobíci z Chomutova hráli velice vyrovnaně, ale fyzicky ještě dospělým nestačí. No a OlbramChallenge z Kopřivnice po roce spadl o další dvě příčky. Ale vůbec nám to nevadí, neboť jsme měli hodně nováčků.

MČR bylo velice náročné, ale perfektně zorganizované a všichni si odvezli nejen kyselinu mléčnou ve svalech, ale i kopu krásných zážitků a zápasů.

Božena Klimecká

TVOŘÍM, TVOŘÍŠ, TVOŘÍME!

Do Pionýrského Sedmikvítku se může zapojit každý – a dokonce ani nemusí nikam jezdit. I když je fajn se potkávat, tak Sedmikvítek nabízí také tři zasilatelské soutěže.

CLONA – FILM, FOTO, VIDEO

(Uzávěrka pro zasílání prací je 29. 2. 2020.)

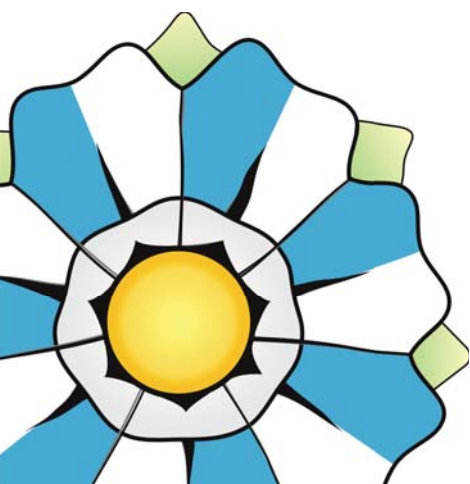
VÝTVARNÁ ČINNOST

(Uzávěrka pro zasílání prací je 29. 2. 2020.)

LITERÁRNÍ ČÁST

(Uzávěrka pro zasílání prací je 15. 4. 2020.)

VŠECHNY TŘI SOUTĚŽE MAJÍ JEDNOTNÉ TÉMA:

PIONÝRSKÁ CHEMIE

Všechny potřebné informace najdeš na:

WWW.SEDMIKVITEK.PIONYR.CZ